

Οσία Θεοδώρα, βασίλισσα της Η-πείρου

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η οσία Θεοδώρα ήταν κόρη του σεβαστοκράτορα της Μακεδο-νίας Ιωάννη Πετραλίφα. Νυμφεύτηκε τον δεσπότη της Ηπείρου Μι-χαήλ Η Άγγελο (1237-1271) και επωφελήθηκε από την ανάρρηση της στο βασιλικό αξίωμα για να γίνει, κατά μίμησιν Θεού, του βασιλεύον-τος στην γη και στον ουρανό, πηγή ελέους για όλους τους υπηκόους της. Με υποκίνηση του διαβόλου που φθονούσε την μακαρία, καθώς την έβλεπε στολισμένη με όλες τις αρετές, ο σύζυγός της ερωτεύθηκε μια ευγενή χήρα η οποία με τις μαγγανείες της τον κατέστησε υποχείριό της. Τον ώθησε ακόμη και να μισήσει την νόμιμη σύζυγό του σε σημείο που της φερόταν όπως στην ευτελέστερη πόρνη, την προπηλάκιζε και είχε δια-τάξει τους υπηρέτες του να αναγνωρίζουν την παρείσακτη χήρα ως δέ-σποινα.

Πηγή: agiografikesmeletes.blogspot.gr/

Η Θεοδώρα υπέμενε όλες αυτές τις δοκιμασίες με ακλόνητη υπομονή χωρίς να μνησικακεί εναντίον του Μιχαήλ και ευχαριστώντας τον Θεό που της πρόσφερε έτσι τα μαργαριτάρια για τον αμάραντο στέφανό της. Τέλος, αφού διώχθηκε από τον σύζυγό της, περιπλανιόταν με τον γιό της πέντε χρόνια από τόπο σε τόπο. Έτσι βρέθηκε μία ημέρα πεινασμένη και απελπισμένη στην άκρη ενός δάσους όπου την περιμάζεψε ένας ιερέας.

Στο μεταξύ ο ηγεμόνας συνειδητοποιώντας ότι πλανήθηκε με τις μαγ-γανείες της παλακίδας του, ήρθε στα συγκαλά του και αναζήτησε παν-τού την πιστή Θεοδώρα. Κι όταν εκείνη επέστρεψε στην Άρτα, την πρω-τεύουσα του Δεσποτάτου, όλοι οι κάτοικοι της πόλεως συνάχθηκαν για να χαιρετήσουν με κραυγές χαράς την επάνοδο της κοινής τους μητέρας και έκτοτε έζησε ειρηνικά με τον σύζυγό της, βοηθώντας τον στις δι-πλωματικές του σχέσεις με την Αυτοκρατορία της Νικαίας και εμπνέοντάς του μέριμνα για την Βασιλεία των Ουρανών.

Ο δεσπότης Μιχαήλ κοιμήθη λίγο αργότερα και η Θεοδώρα αμέσως εκάρη μοναχή στην μονή που είχε ιδρύσει πλάι σε ναό αφιερωμένον στον άγιο Γεώργιο. Ζούσε

ζωή μεγάλης σκληραγωγίας και υπηρετούσε ταπεινά όλες τις αδελφές. Ειδο-ποιημένη άνωθεν για το επικείμενο τέλος της, παρακάλεσε τον Θεό να της δώσει διορία έξι μηνών μέχρι την αποπεράτωση του ναού. Όταν έληξε η διορία, άφησε την επίγεια κατοικία της δίνοντας τις τελευταίες της νουθεσίες στις αδελφές. Το σκήνωμά της, που αποτέθηκε στον νάρ-θηκα του ναού, επιτέλεσε πολλές ιάσεις.

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, τ. Ζ΄Μάρτιος, εκδ. Ίνδικτος, σ. 116-117)